

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5C/213/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5415203897
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2015:5415203897.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobcu: APS FUND ALPHA uzavřený investiční fond, a.s., so sídlom v Prahe 1, Staré Město, Celetná 988/38, Česká republika, IČO: 01596039, zastúpená JÁNSKÝ & PARTNERS s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom v Nitre, Štúrova 13, IČO: 47249650, proti žalovanému: L. V., C.. XX.XX.XXXX, O. D. M. B. Q. I., S. A. Q. I., M. XXXX/X-X, v konaní o zaplatenie sumy 177,18 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 105,67 eura s 8,75 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 25,92 eura za obdobie od 19.11.2012 až do jej zaplatenia, zo sumy 25,92 eura za obdobie od 19.12.2012 až do jej zaplatenia, zo sumy 27,91 eura za obdobie od 19.01.2013 až do jej zaplatenia a zo sumy 25,92 eura za obdobie od 19.02.2013 až do jej zaplatenia, to všetko do tridsiatich dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobu zamietá.

III. Súd priznáva žalobcovi voči žalovanému náhradu pomernej časti trov konania vo výške 15,45 eura pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia 12,28 eura a ďalších trov 3,17 eura, ktorú je žalovaný povinný zaplatiť zástupcovi žalobcu do tridsiatich dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou na tunajší súd 19.10.2015 sa žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 177,18 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 50,71 eura za obdobie od 19.11.2012 až do jej zaplatenia, zo sumy 42,86 eura za obdobie od 19.12.2012 až do jej zaplatenia, zo sumy 52,70 eura za obdobie od 19.01.2013 až do jej zaplatenia, zo sumy 30,91 eura za obdobie od 19.02.2013 až do jej zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

Odôvodnil ju tým, že spoločnosť Slovak Telekom, a. s., so sídlom v Bratislave, Bajkalská 28, IČO: 35763469 (ďalej len „ST“) a žalovaný uzavreli Zmluvu o poskytovaní verejných služieb TP č. XXXXXXXXXXXX, (ďalej len „zmluva 1“) a Zmluvu o poskytovaní verejných služieb Magio Sat č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva 2“). ST na základe zmluvy vyúčtovala žalovanému a ako neuhradené evidovala pohľadávky v celkovej výške 177,18 eura, a to konkrétne: faktúru č. 9744933238 na sumu 50,71 eura splatnú 18.11.2012 (ďalej len „fa 1“), faktúru č. 3745920741 na sumu 42,86 eura splatnú 18.12.2012 (ďalej len „fa 2“), faktúru č. 3746886970 na sumu 52,70 eura splatnú 18.01.2013 (ďalej len „fa 3“) a faktúru č. 7747885969 na sumu 30,91 eura splatnú 18.02.2013 (ďalej len „fa 4“). Zmluvou o postúpení pohľadávok z 09.06.2014 postúpil ST ako postupca žalované pohľadávky v celkovej výške 177,18 eura spolu s príslušenstvom a toto postúpenie oznámil žalovanému písomne listom z 01.07.2014. Žalovaný od postúpenia pohľadávky na žalobcu nezrealizoval žiadnu platbu za účelom uspokojenia pohľadávky žalobcu. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný neuhradil vyššie uvedené pohľadávky riadne

a včas, dostal sa s ich úhradou do omeškania. Žalobca sa domáha zaplataenia úrokov z omeškania vyplývajúcich z predpisov občianskeho práva.

Podaním z 01.12.2015 zástupca žalobcu na výzvu súdu, aby zdôvodnil a dokladoval oprávnenosť predmetu fakturácie fa 1 znejúcou na sumu 50,71 eura, pokiaľ ide o položky „Zmluvná pokuta za nedodržanie doby splatnosti“ - 4,99 eura a „Obmedzenie poskytovania služby pre neplatenie“ - 16,50 eura bez DPH (19,80 eura s DPH), fa 2 znejúcou na sumu 42,86 eura, pokiaľ ide o položky „Obnovenie poskytovania VTS 1MVKHU5“ - 9,96 eura bez DPH (11,95 eura s DPH) a „Zmluvná pokuta za nedodržanie doby splatnosti“ - 4,99 eura, fa 3 znejúcou na sumu 52,70 eura, pokiaľ ide o položky „Zmluvná pokuta za nedodržanie doby splatnosti“ - 4,99 eura a „Obmedzenie poskytovania služby pre neplatenie“ - 16,50 eura bez DPH (19,80 eura s DPH) a fa 4 znejúcou na sumu 30,91 eura, pokiaľ ide o položku „Zmluvná pokuta za nedodržanie doby splatnosti“ a predložil všetky argumenty, pre ktoré sa domnieva, že účtovanie takýchto poplatkov aj s ohľadom na ich výšku nemá základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke, predložil súdu výpis z Cenníka pre poskytovanie služieb spoločnosti Slovak Telekom, a. s. - Cenník pre poskytovanie služieb prostredníctvom pevnej siete - časť Cenník pre hlasové služby (ďalej len „cenník 1“) a výpis z Cenníka pre poskytovanie služieb spoločnosti Slovak Telekom, a. s. - Cenník pre poskytovanie služieb prostredníctvom pevnej siete - časť Cenník služby televízie (ďalej len „cenník 2“) v znení účinnom od 01.11.2012. Uviedol, že poplatky, resp. zmluvné pokuty boli žalovanému účtované v zmysle predložených cenníkov, ktorý v zmysle ust. č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „ZoEK“) tvoril neoddeliteľnú súčasť zmluvy o poskytovaní verejných služieb a ktorý žalovaný akceptoval pri podpise zmluvy. Ďalej uviedol, že právny predchodca žalobcu fakturoval žalovanému okrem iného aj nasledovné poplatky/zmluvné pokuty: „Zmluvná pokuta za nedodržanie doby splatnosti“ vo výške 4,99 eura, ktorá bola účtovaná v zmysle cenníka 1 (položka 4.6.2.), resp. v zmysle cenníka 2 (položka 6.2.1.), nakoľko bolo vyúčtovaných viac služieb jednou faktúrou. Zmluvná pokuta bola uplatnená vždy len raz za každé nedodržanie doby splatnosti faktúry. Vzhľadom na stanovenú výšku 4,99 eura sa nejedná o neprimerane vysokú sankciu spojenú s nesplnením záväzku spočívajúcom v riadnej a včasnej úhrade záväzku. Poplatok „Obmedzenie poskytovania služby pre neplatenie“ vo výške 16,50 eura bez DPH bol žalovanému účtovaný v súlade s cenníkom 1 (položka 4.6.2.) a účtuje sa pri realizácii obmedzenia poskytovania hlasových služieb pevnej siete uskutočneného po 01.10.2012 (vrátane). Obmedzením nastane stav, keď sú na danom účastníckom prístupe dostupné iba prichádzajúce hovory a ostatné služby nie sú dostupné, a to až do doby uhradenia dlžných faktúr účastníka. K obmedzeniu Podnik pristúpi, ak úhrada za poskytnuté služby nebola napriek predchádzajúcemu upozorneniu zo strany Podniku pripísaná na účet Podniku ani po uplynutí dodatočnej lehoty piatich dní odo dňa upozornenia. Poplatok „Obnovenie poskytovania VTS 1MVKHU5“ vo výške 9,96 eura bez DPH bol žalovanému účtovaný v súlade s cenníkom 2 (položka 7.3.2) z dôvodu, že zo strany právneho predchodcu žalobcu došlo k obnoveniu poskytovania verejnej elektronickej služby Magio Sat prerušenej z dôvodu nedodržania podmienok zmluvy o poskytovaní služieb. Účtovanie vyššie uvedených poplatkov je v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, a to najmä v súlade so ZoEK, z ktorého o.i. vyplýva aj, že podnik má právo dočasne prerušiť alebo obmedziť poskytovanie verejnej služby z dôvodu nezaplataenia splatnej sumy za verejnú službu (viď § 43 ods. 1 písm. d) bod 2 ZoEK). Nakoľko žalovaný ani napriek upomienkam ST dlžnú sumu neuhradil, ST pristúpil k obmedzeniu poskytovaných hlasových služieb, resp. k prerušeniu televíznych služieb a k ich následnému pripojeniu.

Súd konal a na pojednávaní 02.12.2015 rozhodol s poukazom na ust. § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti žalobcu (jeho zástupcu), ktorý svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil súhlasiac s prejednaním veci v jeho neprítomnosti.

Žalovaný na tomto pojednávaní vypovedal, že to zrejme bude musieť zaplatiť, hoci služby ST už nevyužíva odvtedy, ako sa pred cca 3 rokmi presťahoval z S. na S., keďže na S. bol slabý signál na využívanie tejto Magio televízie. Asi od novembra 2012 býva na S.. Kým bývali na S., tak tie služby mohol v pohode využívať. Potom ako sa presťahoval na S., už ST nič neplatil. Keďže žalované faktúry sú vystavené za obdobie potom, ako sa už presťahoval, tak je pravda, že ich neplatil. Na základe uzavretých zmlúv mu boli poskytované dva druhy služieb, a to pevná linka a Magio televízia. Požiadal o zaplataenie žalovanej sumy v splátkach po 50,- eur mesačne. Keďže má viacero dlžôb a z výplaty mu hneď sťahuje zamestnávateľ okolo 200,- až 230,- eur, takže na ruku dostane 400,- eur. Manželka pracuje, ale nemajú spolu dobré vzťahy, takže každý z nich samostatne hospodári. Majú dve deti - dcéry vo veku 15 a 18 rokov.

Vykonaným dokazovaním pozostávajúcim z oboznámenia podstatného obsahu listinných dokladov tvoriacich obsah spisu predložených žalobcom mal súd preukázané, že medzi ST a žalovaným bola podľa ZoEK dňa 10.07.2012 v Dolnom Kubíne uzavretá formulárová Zmluva o poskytovaní verejných služieb TP č. XXXXXXXXXXXX (zmluva 1), spolu s dodatkom k zmluve o poskytovaní verejných služieb (dodatok), na dobu neurčitú s dojednanou dobou viazanosti 24 mesiacov, predmetom ktorej bolo poskytovanie služieb na „pevnej linke“ - volací program UNI 20 spolu s predajom koncového zariadenia - Gigaset AS200 a dňa 07.06.2012 Zmluva o poskytovaní verejných služieb Magio Sat č. XXXXXXXXXXXX (zmluva 2) na dobu neurčitú, ktorej predmetom bolo poskytovanie služieb satelitnej televízie s prenájmom koncových zariadení tak, ako je to bližšie vymedzené v danej zmluve. Neoddeliteľnou súčasťou oboch zmlúv boli Všeobecné podmienky pre poskytovanie verejných služieb prostredníctvom mobilnej siete ST (ďalej len „VP“) a Cenník pre poskytovanie služieb spoločnosti ST, ohľadne ktorých žalovaný vyhlásil, že sa s nimi oboznámil, zaviazal sa ich dodržiavať a svojím podpisom potvrdil ich prevzatie. Žalovaný sa zaviazal riadne a včas plniť všetky povinnosti vyplývajúce zo zmlúv včítane dodatku, najmä riadne a včas platiť cenu za aktiváciu a poskytovanie služieb.

Pokiaľ žalovanými faktúrami boli žalovanému za príslušné mesiace v súlade s uzavretými zmluvami a cenníkmi vyúčtované mesačné poplatky za dojednané programy služieb - za program Uni 20 s balíkom Uni 20 po zľave vo výške 6,62 eura bez DPH, za Magio Sat Start zľavnený vo výške 12,49 eura bez DPH a nájom Magio Boxu s HDD vo výške 2,49 eura bez DPH + 20 % DPH a vo fa 3 týkajúcej sa obdobia od 01.12.2012 do 31.12.2012 aj poplatok za preloženie linky vo výške 1,66 eura bez DPH + DPH z uvedených položiek, v tejto časti súd žalobe vyhovel. Už bolo uvedené, že v zmluvách ako jedna zo základných povinností žalovaného je definovaná jeho povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytovanie verejných služieb, ktorá povinnosť nakoniec žalovanému vyplýva aj z ust. § 43 ods. 12 písm. b) ZoEK (podľa daného ustanovenia účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry), ktorej povinnosti zodpovedá právo poskytovateľa služieb na úhradu za poskytnutú verejnú službu (§ 43 ods. 1 písm. a) ZoEK). Súd mal v danom prípade preukázané postúpenie žalovanej pohľadávky zo ST ako postupcu na žalobcu ako postupníka uzavretou Zmluvou o postúpení pohľadávok z 09.06.2014 v spojení s jej prílohou č. 1 obsahujúcej protokol o odovzdávaní konkrétnych postupovaných pohľadávok. V rámci uvedeného protokolu je pod referenčným číslom XXXXXXXXXXXX uvedená aj pohľadávka voči žalovanému vo výške až 984,07 eura, pričom toto postúpenie pohľadávky ST oznámil žalovanému listom z 01.07.2014.

Zároveň s poukazom na § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom k 31.01.2013, t.j. účinnom v čase vzniku záväzkového vzťahu žalovaného a postupcu, aplikovateľného s poukazom na prechodné ustanovenie § 10c tohto nariadenia v aktuálne účinnom znení aj na dobu omeškania po 31.01.2013, priznal žalobcovi voči žalovanému z priznanej istiny aj uplatnený „zákonný“ úrok z omeškania tak, ako je to podrobne špecifikované vo výrokovej časti rozsudku, vychádzajúc zo splatnosti tej-ktorej faktúry, ktorými bol žalovanému vyúčtovaný súdom priznaný nárok.

Vo zvyšnej časti, týkajúcej sa žalovanými faktúrami vyúčtovaných a žalobou uplatnených zmluvných pokút za nedodržanie doby splatnosti 4 x po 4,99 eura, poplatkov za obmedzenie poskytovania služby pre neplatenie 2 x po 19,80 eura a poplatku za obnovenie poskytovania VTS 1MVKHUZ5 - 11,95 eura, ktorých položiek sa týkala aj vyššie zmienená výzva súdu, spolu s uplatneným úrokom z omeškania z uvedených súm, žalobu ako nedôvodnú zamietol z nasledovných dôvodov:

Celý žalobcom uplatnený nárok má základ v zmluve, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), nakoľko postupca pri jej uzatváraní a plnení konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný naopak nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Zmluvná voľnosť pri spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu podľa akého predpisu boli uzavreté sa môže pohybovať len v medziach všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv obsiahnutej v § 52 a nasl. OZ v tom smere, že s poukazom na cit. ust. § 54 ods. 1 OZ sa nemôžu odchýliť od tohto zákona (OZ) v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 53 ods. 1 OZ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Pokiaľ ide o účtovanie poplatkov zo strany postupcu podľa jeho Cenníka za „obmedzenie poskytovania služby pre neplatenie“ a poplatku za „obnovenie poskytovania VTS 1MVKHUZ5“ súd uvádza, že účelom takýchto poplatkov by nemalo byť získavanie majetkového prospechu vo forme akejkoľvek „finančnej sankcie“ voči spotrebiteľovi ako dlžníkovi, ktorý by prinášal majetkový prospech dodávateľovi, ale ich výška by mala zodpovedať (odrážať) náklady dodávateľa s realizáciou takýchto úkonov. Na „sankcionovanie“ účastníka, ktorý porušil nejakú svoju zmluvnú povinnosť, slúžia iné právne inštitúty. Uvedené poplatky vyúčtované žalovanému súd považuje za neprijateľné hlavne s ohľadom na ich výšku, hoci nespochybňuje právo ST (ako na to poukazoval aj zástupca žalobcu) spoplatniť takéto úkony. Tunajší súd už právoplatne judikoval (napr. vo veci sp. zn. 5C/120/2013 vo vzťahu k inému operátorovi), ktorý si účtoval za odpojenie z dôvodu neplatenia sumu 20,- eur, hoci u neho v prípade odpojenia na žiadosť účastníka bola stanovená výška tohto poplatku „len“ vo výške 1,50 eura (vrátane DPH) neprijateľnosť takejto zmluvnej podmienky. Suma uvedeného poplatku pre prípad neplatenia je pritom veľmi blízka výške poplatkov tvoriacich predmet tohto konania. Podľa názoru súdu predmetná činnosť ST týmito poplatkami spoplatňovaná bola vykonávaná výlučne v záujme ST a vôbec nevystihujú (nepokrývajú) reálne možné náklady ST súvisiace s vykonaním takýchto úkonov, ale v rozhodujúcej (prevažnej) miere predstavujú ďalšiu skrytú sankciu pre spotrebiteľa za porušenie jeho povinností včas a riadne v súlade so zmluvami platiť úhrady za poskytnuté služby. O spoplatňovaní takejto činnosti nad rámec skutočných nákladov (so zakalkulovaním primeraného zisku) by bolo možné uvažovať za situácie, že by šlo o činnosť vykonávanú na žiadosť účastníka. V prejednávanej veci však boli činnosti uvedenými poplatkami spoplatňované vykonávané výlučne v záujme poskytovateľa služieb - ST, slúžiace na realizáciu jeho oprávnenia vyplývajúceho zo zmluvy a vôbec nevystihujú možné náklady postupcu súvisiace s vykonaním takýchto úkonov, ale výšku týchto možných nákladov výrazne preyšujú, teda výška týchto poplatkov v rozhodujúcej miere predstavuje nie kompenzáciu skutočných nákladov ST na túto činnosť, ale ďalšiu sankciu pre spotrebiteľa za porušenie jeho povinností včas a riadne v súlade so zmluvou platiť úhrady za poskytnuté služby, ktorá podľa názoru súdu v neakceptovateľnom rozsahu preyšuje takéto náklady a teda predstavuje každý z týchto poplatkov možný jednorazový zdroj nie malého príjmu (zisku) dodávateľa na úkor spotrebiteľa (vychádzajúc z množstva zákazníkov postupcu s ohľadom na ich celkový počet, u ktorých tento pristúpi pre neplatenie k obmedzeniu a následne prípadne aj k prerušeniu poskytovania služieb alebo k obnoveniu ich poskytovania). Dokonca ani ak by malo ísť o spoplatňovanie činnosti vykonávanej na požiadanie spotrebiteľa, kedy by poplatok, ako už bolo uvedené, mohol zahŕňať primeraný zisk, aj v takom prípade by výška daného poplatku výrazne preyšuje výšku zisku, ktorý možno označiť za primeraný.

Dané poplatky jednostranne stanovil ST ako dodávateľ elektronických komunikačných služieb v ním vydaných cenníkoch, predstavujúcich osobitnú súčasť zmlúv cez odkaz v nich, ktorý v samotnej zmluve dojednaný nebol a boli určené výlučne pre prípad porušenia zmluvných povinností spotrebiteľom. Výraznú neprimeranosť ich výšky pokiaľ ide o poplatok za „Obmedzenie poskytovania služby pre neplatenie“ možno usudzovať aj so zreteľom na výšku úhrady za dojednaný paušál, ktorý v prípade paušálu Uni 20 bol celkovo 6,62 eura bez DPH mesačne a ktorý preyšuje trojnásobne. Pokiaľ ide o poplatok za „Obnovenie poskytovania verejnej elektronickej komunikačnej služby Magio TV“ (nie je zrejmé, prečo bol vo fa 2 označený o.i. skratkou VTS, keďže nešlo o verejnú telefónnu službu) jeho neprijateľnosť pre jeho výšku je zrejmá aj z cenníka 2, v ktorom v prípade, že sa takáto činnosť realizuje po dočasnom prerušení na žiadosť účastníka, je spoplatnená „len“ sumou 1,66 eura bez DPH (1,99 eura s DPH), teda šesťnásobne nižšou sadzbou, než v tomto prípade, z čoho je viac ako zrejmá sankčná povaha tohto žalovanému vyúčtovaného poplatku.

Naviac súdy vyššieho stupňa (napr. Krajský súd v Žiline v rozsudku č. k. 7Co/447/2015-88 z 23.09.2015 vo veci tunajšieho súdu sp. zn. 5C/45/2015) právoplatne judikovali, že v takýchto prípadoch nejde o zmluvnú podmienku, keďže bola jednostranne stanovená zo strany poskytovateľa elektronickej služby iba v cenníku. Cenník služieb, ktorý môže podnik poskytujúci elektronicke komunikačné služby vydať podľa zákona o elektronických komunikáciách, je iba možnosťou takto poukázať na hodnotu jednotlivých poskytovaných služieb, prípadne sankcií. Avšak samotná služba alebo sankcia musí byť medzi účastníkmi zmluvy výslovne v zmluve dojednaná a prípadne iba na výšku tejto služby/sankcie môže byť poukazované, že táto je upravená v cenníku, s ktorým sa obe strany oboznámia.

V súvislosti uvedeným súd uvádza, že pokiaľ ide o žalované zmluvné pokuty (4 x po 4,99 eura), takáto zmluvná pokuta nebola výslovne dojednaná ani v jednej z predmetných zmlúv uzavretých ST so žalovaným a takáto sankcia sa nachádza len v oboch cenníkoch (pod bodom 4.6.1 cenníka 1 a 6.2.1 cenníka 2) a je definovaná ako „zmluvná pokuta za nedodržanie doby splatnosti uvedenej na faktúre (ak je vyúčtovaných viac služieb jednou faktúrou, zmluvná pokuta sa uplatňuje len raz za každé nedodržanie doby splatnosti)“. Keďže takáto zmluvná pokuta je uvedená výlučne v cenníkoch ST a nebola výslovne dojednaná v predmetných zmluvách, nejedná sa o zmluvnú podmienku, nakoľko bola len jednostranne stanovená ST (v jeho záujme) v jeho cenníkoch. K tomu súd ešte na okraj uvádza, že pokuta v cenníkoch bola stanovená jednorázovo pevnou sumou 4,99 eura pre prípad nedodržania doby splatnosti faktúry a teda takéto jej určenie nijako neodráža dobu trvania omeškania a ani výšku záväzku, s ktorým je dlžník v omeškaní, čo nebyť uvedenej skutočnosti by postačovalo pre konštatovanie neprijateľnosti takejto zmluvnej podmienky (ak by o zmluvnú podmienku šlo).

Preto súd pre neplatnosť takýchto zmluvných podmienok pre ich neprijateľnosť, resp. z dôvodu, že vôbec ohľadne vyššie uvádzaných „nárokov“ ani nedošlo k platnému dojednaniu zmluvných podmienok, ktorými žalobca danosť tohto nároku odôvodňoval, v danej časti žalobou uplatnený nárok zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že priznal žalobcovi majúcemu prevažný úspech vo veci, proti žalovanému právo na náhradu ich pomernej časti. Z celkového predmetu konania, ktorý po vyčíslení uplatnených úrokov z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavuje sumu 222,50 eura, mal žalobca úspech v rozsahu 132,58 eura (po vyčíslení priznaných úrokov z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku), t.j. v rozsahu 59,6 %, a vo zvyšnej časti (v rozsahu 40,4 %) bol neúspešný, teda jeho tzv. čistý úspech činí 19,2 %.

V rámci konania vznikli žalobcovi dôvodne trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 63,96 eura, pozostávajúce z odmeny za 2 úkony právnej služby - 1/ príprava a prevzatie zastúpenia 23.01.2015, 2/ písomné podanie na súd - žaloba z 22.09.2015 (1 úkon á 18,26 eura + režijný paušál ku každému z úkonov vo výške 8,39 eura + 20 % DPH z odmeny a režijného paušálu). Pri ich vyčíslení súd postupoval podľa § 18 ods. 1, 3 v spojení s § 9, § 10 ods. 1, 2, § 13a ods. 1 písm. a) a c), § 15, § 16 ods. 3, 4 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v aktuálne účinnom znení. Z takto vyčíslených trov právneho zastúpenia predstavuje 19,2 % priznaných 12,28 eura.

Ďalšie trovy vznikli žalobcovi v súvislosti so zaplatením súdneho poplatku za podanú žalobu, zaplateného vo výške 16,50 eura, z čoho 19,2 % predstavuje priznaných 3,17 eura.

Žalobcovi priznané trovy spolu vo výške 15,45 eura je žalovaný povinný s poukazom na § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť zástupcovi žalobcu.

S poukazom na § 160 ods. 1 časť vety prvej za bodkočiarkou O.s.p. súd stanovil žalovanému s ohľadom na výšku priznaného nároku a ním deklarované jeho pomery dlhšiu, a to 30-dňovú lehotu na zaplatenie žalobcovi priznaného nároku a trov konania, počítanú od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O.s.p.), písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).